

ת"פ (קריות) 50993-02-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 50993-02-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלום קריות

ת"פ (קריות) 50993-02-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[16.06.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בריבוי עבירות תקיפה סתם לפי סעיף 382(ב)(1)+ סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ובעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש-בן זוג, לפי סעיף 382(ג)+סעיף 380 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת נשואים, התגוררו יחד, ולהם שתי ילדות משותפות. ביום 8.2.24 ניתן צו הגנה על ידי בית המשפט (להלן - הצו) וביום 10.2.24 כעס הנאשם על הוצאתו והתנהג בצורה פרועה בכך שהטיח קופסת משחקים של הקטניות על הרצפה. בהמשך, נתגלע ויכוח בין השניים על רקע הוצאת הצו במהלכו בעט הנאשם בישבנה של המתלוננת.

2. כתב האישום מתאר שני מקרים נוספים שהתרחשו בחודש 6/23 כמפורט להלן:

(-) ביום 30.6.23 נתגלע ויכוח בין השניים על רקע רצונה של המתלוננת להיפרד מהנאשם במהלכו אמר הנאשם כי יתאבד והחל לבלוע כדורים. על מנת להצילו, תפסה אותו המתלוננת מאחור באחיזת היימליך והוא בתגובה תפס את ידה השמאלית בחוזקה וגרם לה לשריטה, ניגש לאחד הארונות בבית ועקר אותו בפראות ממקומו. (-) במהלך חודש יוני 2023, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ירק הנאשם על המתלוננת ופגע בפניה. במועד נוסף באותו חודש, ניסה הנאשם לתקוף את המתלוננת בכך שזרק לעברה אגרטל שנפל על הרצפה ולא פגע בה. טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והשלימה טיעונים על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וכן חומרת המעשים ונטען כי מתחם הענישה נע בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 15 חודשים וענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות והפנה לפסיקה. צוין כי מדובר בעבירות ברף חומרה נמוך וכי החבלה שנגרמה קלה. ביחס לנסיבות הקשורות לנאשם ציין הסנגור את הודאתו; את התיקון שנערך בכתב האישום; את עברו הפלילי הנקי; והיותו עולה חדש נעדר מעגלי תמיכה משפחתיים בארץ. בנקודה אחרונה זו טען הסנגור שזו הסיבה לכך שהנאשם נותר עצור, שאחרת היה משתחרר. לאור כל זאת עתרה ההגנה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם ולהימנע מענישה כלכלית בשל מצבו.

5. הנאשם בדברו האחרון הצטער על מעשיו וציין כי "מאוד כואב לי על מה שעשיתי ועל האישה".

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. על אף שמדובר במספר מקרים אלימים עם הפרש זמנים ניכר ביניהם, שני הצדדים עתרו לקביעת מתחם ענישה אחד ועמדה זו מקובלת עליי. מדובר בפרקים שונים של סיפור אחד המתאר את מערכת היחסים שבין הצדדים ומשך ראוי לראות בהם אירוע אחד בהתאם למבחן הקשר ההדוק.

7. הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה, פרטיותה ובטחונה של המתלוננת וכן בשלמות התא המשפחתי. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת אינה במדרג חומרה גבוהה וזאת מבלי להקל בה ראש. באירוע מחודש 2/24 בעט הנאשם בישבנה של המתלוננת באופן שלא הותיר חבלה. עם זאת הרקע למעשה נעוץ בכך שניתן צו הגנה נגד הנאשם ויש לראות בכך משום נסיבה לחומרה. באירוע מחודש 6/23 אחז הנאשם בידה של המתלוננת וגרם לה לשריטה. עם זאת, האירוע התרחש ברגע משברי בחיי הנאשם אשר איים בהתאבדות על רקע רצון המתלוננת להיפרד ונטל כדורים. המעשה האלים היה בתגובה לכך שהמתלוננת ביצעה בו אחיזת היימליך אותה ביקש ככל הנראה להפסיק. באירועים נוספים בחודש 6/23 ירק הנאשם על המתלוננת - אירוע משפיל ומכוער לכל הדעות, ובאחר השליך לעברה אגרטל אשר אמנם לא פגע בה אך פוטנציאל הסיכון שבכך ברור.

8. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לא אחת עונשי מאסר המבטאים את חומרת המעשה, המסוכנות והצורך בהגנה על הקורבן (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)).

9. להמחשת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 2503/24 יעקב נחימוב נ' מדינת ישראל (28.3.2024), בו הורשע נאשם בריבוי עבירות תקיפה סתם ואיומים, עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש והיזק לרכוש בכך שבמספר הזדמנויות סטר למתלוננת, משך בשערותיה, היכה אותה בזרועותיה וברגליה, נשך אותה ואיים עלייה. הנאשם נידון ל-26 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים ובית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש וציין כי "בית משפט זה שב ועומד על החומרה המגולמת בעבירות אלימות בתוך המשפחה, ושל עבירות אלימות כלפי נשים מצד בני זוג בפרט. דומה, כי למרבה הצער הללו הפכו בשנים האחרונות לחזון נפרץ במחוזותינו"; רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ותקיפה סתם ונידון ל-11 חודשי מאסר בפועל. במועד הראשון הכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף בפניה ובמועד נוסף משך אותה משערות ראשה והכה אותה באגרופים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על אף שילובו בהליך טיפולי והמלצה חיובית של שירות המבחן, ערכאות הערעור הותירו את העונש על כנו; רע"פ 7846/21 היתם אנבאריה נ' מדינת ישראל (16.11.2021), בו נידון נאשם שהורשע בשתי עבירות איומים ושתי עבירות תקיפה סתם של בת זוגו לשמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם איים על המתלוננת, תפס בחוזקה בשערה, השליך לעברה אבנים ובמועד נוסף איים עליה, בעט בה בהיותה הרה, לרבות בבטנה; רע"פ 5080/20 אביגל בן דוד נ' מדינת ישראל (27.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי בת זוגו ונידון לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה איים על המתלוננת וכן אחז בידה על מנת להוציאה מהדירה; עפ"ג 33639-02-21 סאלח נ' מדינת ישראל (15.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם של מתלוננת עמה היה בקשר רומנטי מספר חודשים ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן. הנאשם במקרה זה בעט בגבה של המתלוננת, ניסה להכניסה בכוח לרכב וחנק אותה. בהמשך תפס בשערה ודחף אותה לעבר הרכב; ת"פ (קר') 49079-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני (19.2.2024), בו נידון נאשם לשבעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש בכך שסטר לרעייתו, תפס בשערות ראשה וגרר אותה על הרצפה. למתלוננת נגרמו שריטות ושפשופים מדממים ברגלה; ת"פ (קר') 16387-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (14.3.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם (בת זוג) והיזק לרכוש ונידון למאסרים מותנים. הנאשם אחז בצווארה של המתלוננת דחף אותה בחוזקה והצמידה לקיר ולחץ עם ידו על צווארה בנוכחות ילדיהם הקטינים. לאחר מכן השליך מגש זכוכית על מראה וגרם נזק למספר רהיטים.

10. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען (המהוות אירוע אחד), נע בין מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלוות. קביעת עונשו של הנאשם

11. טרם דיון בעונשו של הנאשם אציין שאין בפני תסקיר ולא הובאו נתונים רלוונטיים הנדרשים לצורך הכרעה, לרבות על אודות יחסי הצדדים והמסוכנות הנשקפת מהנאשם. יש להצר על כך שהליך זה מסתיים בדרך זו, לא כל שכן בשים לב לעובדה שהשניים צפויים להיות בקשר גם בעתיד, לכל הפחות סביב גידול הילדות. מודע אני שקיימת לכך סיבה אובייקטיבית - היות הנאשם במעצר - ואולם התוצאה היא שחשובה, היינו שמסוכנותו של הנאשם בשלב זה לא פחתה. עם זאת, אינני מתעלם מהשפעת ההליך הפלילי ו"חווית המעצר" והאפשרות הסבירה שהם יצרו אצל הנאשם אפקט מרתיע מסוים אשר עשוי להביא להפחתה במסוכנות, אם כי מובן שאין מדובר בקביעה שוות ערך לזו המבוססת על הערכת גורם מקצועי.

12. בבואי לקבוע את העונש בגדרי מתחם הענישה הבאתי בחשבון את גילו של הנאשם (כבן 32), את העבר הנקי ואת הודאתו אשר ביטאה קבלת אחריות וחסכה זמן שיפוטי, כמו גם את הצורך בעדות המתלוננת. כן הבאתי בחשבון את נסיבות חייו כפי שטען הסנגור ואת העובדה שהוא נעדר מעגלי תמיכה משפחתיים בארץ. לכך יש להוסיף כי הנאשם עצור מאז האירוע בתנאים הקשים ממאסר, במיוחד בתקופה זו. כן הבאתי בחשבון את עמדת המתלוננת כפי שהובאה בתמצית על ידי המאשימה אם כי יינתן לעמדה זו משקל מוגבל על רקע האופן בו הובאה והיעדר יכולתו של הנאשם להתמודד עם הדברים.
13. על רקע גבולו התחתון של מתחם הענישה יש להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל. מדובר בתוצאה שאינה קלה עבור אדם שמעולם לא נשא עונש מאסר (ראו בנושא דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); רע"פ 356/14 קפרוב נ' מדינת ישראל (3.10.2017); פסקה 33). בשקלול נתוני מקרה זה סברתי שניתן להשיג את תכליות הענישה במקרה זה - הרתעה והלימה - בענישה מתונה יחסית וזאת על רקע הנתונים לקולה שפורטו לעיל (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023); ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker (18.5.2023), פסקה 9).
14. לסיכום הדברים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. שישה חודשי מאסר, החל מיום מעצרו - 11.2.24.
- ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי בן זוג.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, י' סיוון תשפ"ד, 16 יוני 2024, במעמד הצדדים.